

چکیده پژوهش:

این پژوهش به منظور بررسی میزان آگاهی مسئولین اجرایی دانشگاههای علوم پزشکی کشور نسبت به حرفه کتابداری و اطلاع رسانی انجام گرفته است. جامعه پژوهش شامل رؤسا و معاونین آموزشی و پژوهشی دانشگاههای علوم پزشکی است که تعداد آنها بالغ بر ۸۱ نفر می باشد.

به منظور دستیابی به اطلاعات مورد لزوم جهت انجام این پژوهش پرسشنامه ای حاوی ۲۵ سؤال به صورت بازوبسته تنظیم و برای مسئولین اجرایی دانشگاههای علوم پزشکی ارسال گردید. ۸۰٪ از پرسشنامه های ارسال شده توسط مسئولین تکمیل و اعاده گردید.

۹ سؤال پرسشنامه که جهت تعیین میزان آگاهی مسئولان طراحی گردیده بود نمره گذاری گردید و به کمک این شیوه نمره گذاری، میزان آگاهی افراد مورد بررسی به صورت کمی سنجیده شده و افراد بر اساس نمره ای که کسب کرده اند از نظر آگاهی در مورد حرفه کتابداری در یکی از چهار سطح بسیار خوب، خوب، متوسط و ضعیف قرار گرفته اند.

به منظور بررسی و تجزیه و تحلیل داده های بدست آمده ۱۴ جدول تهیه و تنظیم گردیده است که در آنها وضعیت آگاهی افراد به تفکیک سمت، مدرک تحصیلی، سابقه کار و برخی متغیرهای دیگر آورده شده است.

نتایج این تحقیق نشانگر آن است که معاونان پژوهشی دارای آگاهی بیشتری نسبت به حرفه کتابداری در مقایسه با رؤسا و معاونان آموزشی هستند و این موضوع احتمالاً به دلیل این است که در اکثر دانشگاههای علوم پزشکی کتابخانه مرکزی تحت مسئولیت

معاونت پژوهشی است. بررسی وضعیت تحصیلی با سطح آگاهی نشان می‌دهد که کسانی که دارای مدارک تحصیلی بالاتر هستند آگاهی و شناخت بیشتری از این حرفه دارند. بررسی وضعیت آگاهی و سابقه کار مسئولان حاکی از آن است که افرادی که سابقه کار بیشتری دارند، از آگاهی کمتری نسبت به این حرفه برخودارند و چنین به نظر می‌رسد که کسانی که در سالهای اخیر عهده‌دار این سمت‌ها گشته‌اند دارای آگاهی بیشتری نسبت به این حرفه هستند.

نتایج بدست آمده در این پژوهش حاکی از آن است که بعضی از عملکردهای مسئولین ارتباطی با سطح آگاهی آنان ندارد. مثلاً در زمینه جذب نیروهای متخصص و یا اعطاء پاداش به کتابداران، عملکرد مسئولینی که نمره آگاهی بالایی داشته‌اند با کسانی که نمره آگاهی پائین داشته‌اند تقریباً مشابه و یکسان است. در زمینه دلایل عدم جذب و با توجه به نتایج بدست آمده مشخص گردید که $\frac{39}{4}$ درصد به دلیل عدم رجوع به کتابخانه بوده $\frac{30}{4}$ درصد عدم وجود پست سازمانی و $\frac{16}{6}$ درصد نیز کمبود بودجه بوده است.